

Dip Notu Değil İç Notu

– ferda'ca · 20 Ekim 2014

Çok satan bir roman gibiyim yazamadıklarımı taşıyorum sırtımda. Biri ölüyor biri düğümleniyor sözcüklerimin. Ben ağırlanıyorum altında...

Zorluyorum aklımın kıvrımlarını kırmızı beyaz ışıklar geçiyor yollardan Adını bilmediğim köprülerden dönüyor sessizliğim. Siyah bir noktaya çekiliyorum yalnızlık gün akıtırken zamana. Küllü bir toz dolanıyor gözlerime ve boğazıma kuru kafa kadar sus kalıyorum... hüznümün kabaran rüzgarında...

Ağırlaşmış yer fıstığı kokusu sarıyor her köşe başımı Serap grisine karışıyor en güzel hallerim. Granit vadilerine yağıyor dilsiz gecemin yağmuru...

Güncelleniyor su gibi onlarca kelime
aşıyor dizlerimi en uzak derinliklerde....

Gülüyor yer çekimi deve güreştiren bakışlarıma... Seriyorum postumu gecenin kıyamet koparan çoban yıldızına. Unuttuğum bir fotoğraf çıkıyor karşıma çala kalem yazılmış kısa notları da.. Yıpratılmış sözcükleri uğurluyorum unutkanlığın ileri yaşına.. Yürek sökücü duyarlılıklarımı sallıyorum yitik bir düşün koynuna...

Romanın tam ortasında yaşıyorum iki sonsuzluk arasında... Kelimelerin cesaretinden cümlelerin ağırlığına selam vererek... İndiriyorum beni kıranları kalbimin yokuşundan. Gelincik topluyorum dikenler arasından...

*

Ve dip not değil iç not ekliyorum;

*

Donmuş bir hayalin kirpiklerinden düşse de sevgim Acının oyduğu çizgiler soldursa da yüzümü Mecburi istikamet olsa da derin uçurumlar Zaman dönüp kırar boynumu sayfalarımı çevirir durur bir deli rüzgar Bir parantezin içinde ararım boyacı çocuğumu Çünkü O; En uzak mısranın sabahıydı tek başına... Gül anlamına gelirdi her kelimem varlığıyla Okul şarkılarının hepsini koysam cebine Ganimet sayar mı sevdami, anahtarı döndükçe ruhumda...

Ferda Özsoy